

Sygn. akt VI U 66/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

Protokolant Beata Ignaczak

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy M. P.

przeciwko(...)w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem M. P.

od decyzji (...)w W.

z dnia 7 stycznia 2020 roku, znak: (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od M. P. na rzecz(...)w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 66/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 stycznia 2020 roku (...) w W. odmówił M. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 listopada 2019 roku do 29 listopada 2019 roku. Organ rentowy wskazał, że z danych zaewidencjonowanych na koncie w (...) wynika, że wnioskodawczyni nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Niezdolność do pracy z powodu chorobowy powstała 13 listopada 2019 roku, czyli w okresie, kiedy wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniu chorobowemu.

(decyzja – k. 1 a.r.)

Odwołująca wniosła odwołanie od decyzji (...)w W. i przywrócenie ubezpieczenia chorobowego. W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że wpłaciła zaległą kwotę. Jednocześnie wskazała, że dotychczas zawsze opłacała składki w terminie.

(odwołanie – k. 1 a.s.)

(...) podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania. Organ wskazał, że odwołująca w dniu powstania niezdolności do pracy, tj. 13 listopada 2019 roku nie podlegała do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z uwagi

na nieterminowe opłacenie składek za lipiec oraz październik 2018 roku. Natomiast składka za miesiąc, w którym powstała niezdolność do pracy, tj. listopad 2019 roku, została opłacona w niepełnej wysokości.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3-4 a.s.)

Sąd ustalił, co następuje:

M. P. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...). Od września 2004 roku odwołująca ma obowiązek odprowadzania składek z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą M..

(zestawienie opłaconych składek – k. 19-25v. a.s.)

W okresie prowadzenia działalności odwołująca kilkakrotnie występowała o przywrócenie terminu płatności do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Na 8 z 9 wniosków organ rentowy wyraził zgodę na opłacenie składek po terminie.

(pismo (...) z 3 marca 2020 – k. 12-13 a.s.)

W dniu 4 lutego 2020 organ rentowy nie wyraził zgody na opłacenie przez odwołującą składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za październik i listopad 2019 roku. W uzasadnieniu wskazał, że brak jest wyjątkowych okoliczności sprawy.

(pismo (...) z 4 lutego 2020 r. – a.r.)

Odwołująca składki za lipiec i październik 2019 r. opłaciła po terminie. Natomiast składkę za listopad za 2019 opłaciła w niepełnej wysokości, ale w terminie. Organ rentowy pismem z 20 stycznia 2020 wyraził zgodę na opłacenie składki po terminie za lipiec 2019 roku.

(wniosek o poświadczenie ubezpieczenia chorobowego – a.r.; pismo (...) z 20 stycznia 2020 – a.r.)

Odwołująca była niezdolna do pracy od 13 listopada 2019 roku do 29 listopada 2019 roku.

(bezsporne)

W 2020 roku po złożeniu wniosków o przywrócenie terminów do opłacenia składek, odwołująca wpłaciła na swój rachunek indywidualny w (...) 14 stycznia 2020 roku kwotę 3136,77 zł a 12 lutego 2020 roku – 2111,80 zł.

(zestawienie – k. 16 a.s.)

Wpłata za styczeń według rozliczenia (...) pokryła należności na FUS, FUZ, (...) za grudzień 2019 roku, a wpłata za luty 2020 roku pokryła należności na FUS, FUZ (...) za styczeń 2020 roku. Skutkowało to uznaniem, że za te miesiące składki są opłacone w terminie.

(zestawienie – k. 25-25v. a.s.)

Składka na FUS za listopad 2019 roku powinna wynosić 1035,96 zł na FUZ – 378,26 zł a na (...) 70,50 zł. Wpłata z 13 grudnia 2019 roku za składki na listopad 2019 roku wpłacona przez odwołującą to 474,53 zł.

(zestawienie wpłat – k. 17 i rozliczenie (...) – k. 25 – 25v. a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy i akt organu rentowego, których autentyczność nie była kwestionowana.

Strony procesu nie wniosły o uzupełnienie materiału dowodowego (k. 7 oraz k. 30).

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania Sądu było odwołanie od decyzji (...)w W. z dnia 7 stycznia 2020 roku, znak: (...), odmawiającej M. P. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 listopada 2019 roku do 29 listopada 2019 roku. Podstawą do odmowy przez organ rentowy prawa było stwierdzenie, że w dacie powstania niezdolności odwołująca nie podlegała do ubezpieczenia chorobowego. Organ rentowy w tym zakresie powoływał się na nieopłacenie składki w pełnej wysokości za ten miesiąc i nieprzywrócenia terminu, tj. niewyrażenia zgody na opłacenie składki po terminie.

Kwestię ustania ubezpieczenia chorobowego reguluje w szczególności przepis art. 14 ust. 2 pkt 2 SysUbSpołU. Zgodnie z jego treścią w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność ubezpieczenie chorobowe ustaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie składki należnej na to ubezpieczenie; w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek ubezpieczonego, może wyrazić zgodę na opłacenie składki po terminie. W świetle ww. przepisu wygaśnięcie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego następuje ex lege, niezależnie od woli ubezpieczonego i treści pierwotnie złożonego wniosku. W pojęciu "nieopłacenie w terminie składki" mieszczą się trzy sytuacje:

1. nieopłacenie w terminie składki w ogóle za dany miesiąc,
2. opłacenie składki w niepełnej wysokości oraz
3. opłacenie składki z przekroczeniem terminu.

Ustawodawca uznał zatem, że osoba składająca wniosek o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym i oczekująca świadczeń od organu rentowego, zobowiązana jest do opłacania składki na to ubezpieczenie w terminie i we właściwej wysokości (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 kwietnia 2016 r. III AUa 2058/15; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 listopada 2017 r. III AUa 340/17).

Składka należna, która warunkuje podleganie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu w rozumieniu art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), to składka opłacona w terminie w pełnej wysokości (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 18 kwietnia 2012 r. II UK 188/11).

Sąd powyższe poglądy aprobuje i przyjmuje jako własne. Przekładając to na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, że nieopłacenie przez odwołującą we właściwej wysokości, tj. pełnej składki, wypełnia dyspozycję przepisu art. 14 ust. 2 pkt 2, tj. powoduje, że ubezpieczenie chorobowe, jako dobrowolne, ustaje w związku z tym zdarzeniem. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku odwołującej.

Możliwością przywrócenia ochrony ubezpieczenia chorobowego jest wyrażenie zgody przez organ rentowy na opłacenie składki po terminie. W przypadku odwołującej złożony przez nią wniosek o przywrócenie terminu do opłacenia składki za m.in. listopad 2019 roku nie został uwzględniony przez (...). W tym zakresie należy podnieść, że odwołująca na żadnym etapie postępowania nie podnosiła argumentacji zmierzającej do podważenia braku zasadności tego rozstrzygnięcia. Jednocześnie należy wskazać, że niezależnie od braku takiej argumentacji, odwołująca kilkakrotnie wcześniej występowała o przywracanie jej terminu do opłacenia składek i tamte wnioski organ rentowy akceptował. Jednak należy zwrócić uwagę, że skoro taka ilość wniosków była składana, to odwołująca wielokrotnie nie dochowywała, bądź to terminów płatności, bądź płaciła zbyt niskie kwoty składek na ubezpieczenia społeczne.

Instytucja przywrócenia terminu jest instytucją wyjątkową, która jest stosowana przez organy rentowe w przypadkach wyjątkowych i uzasadnionych. Powinna być rozpatrywana ze względu na całokształt okoliczności sprawy, w tym m.in. nakazuje uwzględnić to, jak dany płatnik wcześniej regulował swoje zobowiązania wobec (...), czy robił to terminowo oraz we właściwej wysokości. Odwołująca w swoim odwołaniu powoływała się tylko na różnicę rzędu kilku złotych, którą w jej ocenie zamiast dodać do listopada, to dodała do października. Natomiast, jak wynika z analizy wpłat, które

odwołująca uiściła na rachunek (...) w 2019 roku w listopadzie i grudniu, to wpłaty te były niższe niż te, które wpłaciła zgodnie z należnymi składkami. Odwołująca nie kwestionowała tego, że składki za listopad 2019 roku nie wpłaciła we właściwej wysokości, taka, jaka powinna być zapłacona i wynikała ze złożonej deklaracji.

Biorąc pod uwagę, że organ rentowy nie przywrócił M. P. terminu do opłacenia rzeczony składki i że składka za listopad 2019 roku została opłacona w zaniżonej wysokości, skutkowało to ustaniem ubezpieczenia chorobowego. Odwołująca również w związku z nieopłaceniem składki za październik w terminie i niewyrażeniem zgody na opłacenie tej składki po terminie przez (...), w tym miesiącu również nie podlegała do ubezpieczenia chorobowego. Również odnośnie tego miesiąca (...) nie przywrócił wnioskodawczyni terminu do opłacenia składki. Wobec czego odwołująca nie podlegała do ubezpieczenia chorobowego od 1 października 2019 roku i niepodleganie to rozciągało się również na listopad 2019 roku.

Skoro w dacie powstania niezdolności do pracy, tj. 13 listopada 2019 roku, odwołująca nie była objęta ubezpieczeniem chorobowym, nie ma prawa do zasiłku chorobowego za cały sporny okres od 13 listopada 2019 roku do 29 listopada 2019 roku.

Wobec powyższego decyzja organu rentowego z dnia 7 stycznia 2020 roku, znak: (...), jest zgodna z prawem.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz ww. przepisów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd miał na względzie to, że odwołująca przegrała proces sądowy w całości. Wobec tego Sąd zasądził od odwołującej na rzecz (...)w W. kwotę 180 zł zgodnie z art. 98 § 1 i 3 KPC w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.).